

Пол Верлен

Шум на кабарета...

Шум на кабарета, уличен разврат,
и платани в здрача, с късен листопад,
кален омнибус – раздрънкана кола –
куп желязо на разбити колела,
взор върти – зелен-червен – в завои дързък,
пушейки, работници за клуба бързат,
със лулите под носа на полицаи,
покриви пробити /вътре капят стаи/
дъжд, разбит асфалт, канал – воня /не трая!/,
ето моят звезден път – към рая.

КРАЙ

© Борис Илиев, превод от френски

Paul Verlaine

Източник: Литературен клуб

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7218>]